

Drømmen om Rønde Gymnasium og Studenterkursus

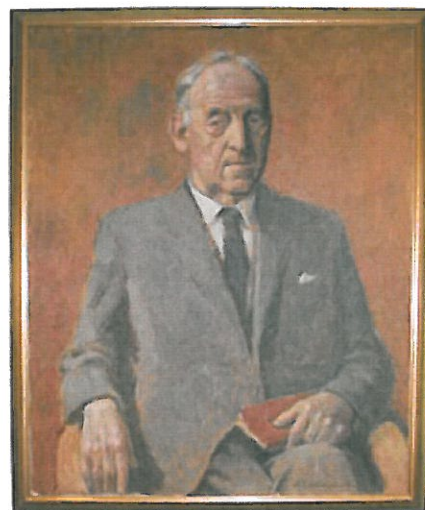
Man kan spørge sig selv, hvad der egentlig er karakteristisk for Rønde Gymnasium? Hvilke værdier er kendetegnende for skolen, og hvilken rolle spiller skolens historie i denne sammenhæng?

I søgen efter svaret har jeg været ude at interviewe flere kendte personligheder i det ganske land, fra en periode hvor Rektor Johannes Mygind bestemte skolens kurs, regelsæt og værdier. Dengang, omkring årene 1950-69, hed skolen Rønde Kursus og indeholdt et toårigt studenterkursus og et præliminærkursus (9.-10. klasse). Skolen blev i sin tid oprettet til unge, som ville videreudanne sig, men som ikke havde mulighederne for det, fordi de kom fra fattige kår, eller områder, hvor videreuddannelse ikke var mulig. I denne tradition overtog Mygind skolen fra Kresten Herskind, skolens forhenværende rektor og grundlægger, og videreførte arbejdet med at uddanne unge uden økonomiske eller sociale forudsætninger for at få en uddannelse.

Jeg besøgte forfatteren Ester Bock, som levende fortalte om kampen for at uddanne sig, og hvordan hun kom til Rønde. Hun begyndte sit studium i 1952 med et toårigt præliminærkursus og afsluttede sit ophold på Rønde med et toårigt studenterkursus. Ester Bock kom fra en in-

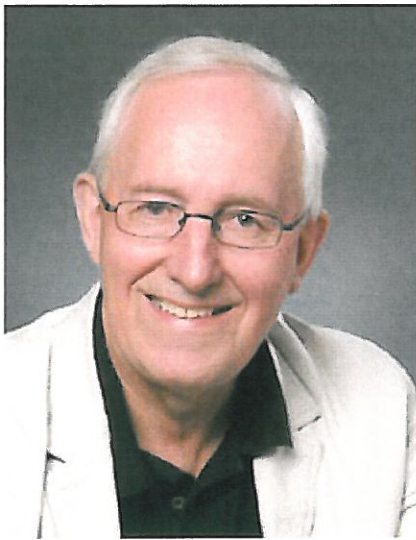
dremmissionsk familie i Herning, og hendes far var meget skeptisk over for Ester Bocks ønske om uddannelse, da hun var kvinde. Faderen støttede hende ikke i foretagendet, hvilket førte til, at Ester selv skulle skaffe de fornødne midler til at videreudanne sig. Hun arbejdede derfor hårdt i to år, fra hun var fjorten år, for at få råd til at betale det første år på Rønde Kursus, hvor hun havde hørt, der var en enestående mulighed for at uddanne sig. Mygind modtog hende med åbne arme og skaffede hende samtidig arbejde, så hun fik mulighed for at betale resten af skoleopholdet. Det lykkedes Ester at videreudanne sig, og gennem skoleopholdet mødte hun også sin mand, Sigfred Pedersen. Sigfred, nu pensioneret lektor ved Århus Universitets Fakultet for Teologi, har en lignende historie. Han kom fra en stor familie med trange kår og måtte arbejde nogle år i landbruget for at betale sin uddannelse på Rønde Kursus, et sted som han, ligesom Ester, husker tilbage på med stor glæde og taknemmelighed.

Skolen var dengang kendt for sine uddannelsesmuligheder, men også for sit strenge regelsæt og værdier funderet i den gamle indremissionske lære, som Rektor Mygind holdt i hævd. Dette mærkede den

Johannes Mygind 1901-1980. Forstander/ rektor ved Rønde Kursus 1936-1980

nuværende biskop over Fyns Stift, Kresten Drejergaard, da han blev smidt ud af kostskolen, fordi han tog til jazzkoncert i Hornslet. Noget som i dag lyder helt absurd, men det var en anden æra i skolens historie. Bent Jensen, professor ved Center for Koldkrigsforskning, fortæller, hvordan kostskolen endda blandt eleverne blev kaldt "klosteret" pga. de indiskutable regler. Bent var i lære som elektriker, da han tog i militæret, hvor han lærte russisk og derpå fik lyst til at videreudanne sig, hvilket lykkedes gennem Rønde Kursus. Da Bent første gang kom

Harry Haue. Professor ved Syddansk Universitet. Elev på Ronde Kursus 1962-66

op på skolen, var den øde med undtagelse af en enkelt mand, der stod og rodede i kloakrørene, ham spurgte Bent så om, hvordan han kunne finde skolens rektor for at blive indkvarteret, og derpå lød svaret: "Det er mig". Sådan mødte han for første gang Rektor Mygind, som Bent karakteriserer som en sammensat person. Bent fortæller, at Mygind var en fantastisk pædagog, i naturfag (fysik/kemi, biologi, geografi) lagde han sig gerne på katederet og pegede op mod stjernerne,

mens han fortalte om dem, og på cykelture til Mols for at grave i morænejord fortalte han muntert vittigheder hele vejen. Mygind var innovativ med sin moderne pædagogik i en periode, hvor den sorte skole stadig herskede flere steder. Mygind, som ikke havde nogen akademisk baggrund, vikarierede i alle fag og trådte øjeblikkeligt til, hvis der manglede en lærer. Han var omstillingsparat og underviste gladeligt i alle fag. Ester Bock fortæller, at Mygind gjorde et stort arbejde på skolen, da han styrede kostskolen helt selv, og Bent Jensen bekræfter dette ved at fortælle, hvordan Mygind én gang om måneden satte sig ved sit skrivebord og skrev alle kvitteringer og regninger i hånden, og hvordan Mygind fodrede skolens svin i stalden. Mygind tog sig af alle skolens opgaver. Samtidig var Mygind en "hård hund", som Bent Jensen udtrykker det. Mygind levede efter strenge indremissionske regler og tolererede ikke i særlig høj grad, hvis en elev overtrådte reglerne. Første dag på kostskolen fortæller det, at Mygind rejste sig og erklærede, at "Her hersker oplyst enevælde" – og så var ingen i tvivl om hvem, der bestemte. Professor ved Syddansk Universitet Harry Haue karakteriserer livet på skolen som et dobbeltliv, hvor man på den

ene side overholdt reglerne, og på anden side sneg sig ned til Kalø-ruinen for en god lille øl med kammeraterne, så snart Mygind slukkede på hovedafbryderen til strømmen på kostskolen, så der ikke var noget lys på værelserne. Harry fortæller, at når der var fest på skolen, tog man efterfølgende altid ned til Kalø, da man ikke måtte drikke på skolen. Mygind vidste det godt, men greb ikke ind, når det var uden for skolen, da han godt vidste, at unge har de tilbøjeligheder. Men til sidste fest, Valborg-festen afholdt i slutningen af april med stort bål og hygge-

Kresten Drejergaard. Biskop over Fyens Stift. Elev på Ronde Kursus 1959-1960.

lige omgivelser, rejste han sig og sagde: "Ja, nu begynder eksamenstiden, så lad nu sardinerne ligge i tønden, ellers bliver de varme!", hvormed han gerne ville sige, at man skulle koncentrere sig om sine eksamener og lade kæresteriet ligge. Mygind var således en sammensat karakter med mange sider, delvist intolerant, men en fantastisk lærer. Svaret på hvad Rønde Gymnasium egentlig står for, er ganske klart for de interviewede: Rønde er drømmen, Rønde er forudsætningen. De husker alle tilbage

på Rønde som et hårdt forløb, fordi de på så kort tid oplevede en markant intellektuel udvikling. Rønde blev således forudsætningen for, at de kunne komme videre med deres liv. Bent Jensen siger, at "Skolen var et paradys". Her gik deres drømme i opfyldelse. De, som ellers ikke ville have haft mulighed for at videreuddanne sig, fik her en enestående mulighed for at uddanne sig. Rønde Gymnasium i dag har tydelige træk fra dengang. Skolen er stadig kendetegnet ved at have fokus på den en-

kelte elev – skolens overskuelige miljø spiller her en central rolle. Lad mig citere skolens "motto": "Som elev på Rønde Gymnasium er man et navn og ikke et nummer." Det er netop dette princip, der går igen i hele skolens historie. Den enkelte er i centrum, og skolen gør, hvad den kan for at give sine elever et fagligt og personligt udbytte, som er af blivende værdi for deres tilværelse.

Af Kristian Cobos, student fra 2009

Hovedindgangen set inde fra forhallen. "Den (skolen) står i det store navns skygge."